

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.380 van 22 september 1999
in de zaak A. 83.493/VII-18.149.**

In zake : de n.v. DEGROS,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de provincie LIMBURG.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DEGROS
op 13 april 1999 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van :

"1. de beslissing van Ingenieur H. AWOUTERS hoofd
studie en ontwerp bureau van de Provincie Limburg,
waarbij aan de N.V. DEGROS wordt opgelegd, dat de
lozingsconstructie in de Cicindria dient te voldoen
aan de omzendbrief met betrekking tot de vaststelling
van de code van goede praktijk dd. 16 juli 1996 en
waarbij de kwantitatieve impact van de lozing van het
bedrijfsafvalwater op het oppervlaktewater wordt
beperkt,
en bij samenhang,

2. de beslissing van Ingenieur V. CORNELIS,
Inspecteur-Generaal van de Provincie Limburg, waarbij
aan de N.V. DEGROS wordt opgelegd om een machtiging
aan te vragen voor de lozingsconstructie en het
gebruik van de waterloop in toepassing van artikel 14
van de wet van 28 december 1967 op de onbevaarbare
waterlopen."

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 september
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en
van Bestuurssecretaris T. ROOSEN, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van
de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Door de verzoekende partij wordt een
inrichting voor de opslag van brandstoffen geëxploiteerd
aan de Naamsesteenweg 85 te Sint-Truiden.

1.2. Met een besluit van de bestendige deputatie
van de provincieraad van Limburg van 6 februari 1997

worden de lopende vergunningen voor de exploitatie van de inrichting hernieuwd voor een termijn van 20 jaar.

Tijdens het onderzoek van de milieuvergunningsaanvraag die heeft geleid tot bovengenoemd besluit van 6 februari 1997 rijst een probleem met betrekking tot de lozing van het bedrijfsafvalwater : in het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie van 16 december 1996 wordt immers opgemerkt :

"met betrekking tot de lozing van het bedrijfsafvalwater wordt opgemerkt dat dit bedrijfsafvalwater (mogelijk verontreinigd regenwater) samen met het niet-verontreinigd regenwater wordt geloosd in de riolering aan de achterzijde van het bedrijf. Aan de achterzijde van het bedrijf is tevens de Cicindria gelegen. Artikel 4.2.1.3., § 5 van Vlarem 2 bepaalt dat het verboden is hemelwater te lozen in de openbare riolering wanneer het technisch mogelijk of noodzakelijk is dit hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in oppervlaktewater. Derhalve wordt voorgesteld een haalbaarheidsstudie op te leggen inzake de afkoppeling van het niet-verontreinigde hemelwater".

De uitvoering van de haalbaarheidsstudie waarvan melding wordt gemaakt in het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie, is als bijzondere voorwaarde opgelegd in het vergunningsbesluit van 6 februari 1997.

In afwachting van die studie wordt aan de verzoekende partij vergunning verleend voor de lozing van 480 m³ bedrijfsafvalwater per jaar in de openbare riolering via een koolwaterstof- en bezinkselafscheider of via een slibvanger.

1.3. De verzoekende partij voert de opgelegde haalbaarheidsstudie uit. Met een brief van 10 augustus 1997 deelt zij aan de bestendige deputatie mee dat uit onderzoek is gebleken dat aan de achterzijde van de inrichting in werkelijkheid geen openbare riolering aanwezig is, maar dat de afvoerbuïs van alle afvalwaters rechtstreeks uitmondt in de overkoepelde

Cicindriabeek. Een gescheiden afvoer van de afvalwaters zou bijgevolg niet mogelijk zijn.

1.4. Als antwoord op voormeld schrijven deelt ir. V. CORNELIS, inspecteur-generaal, op 22 augustus 1997 aan de verzoekende partij mee dat, aangezien er geen openbare riolering aanwezig is, de milieuvergunning voor de lozing van de bedrijfsafvalwaters in openbare riolering "verkeerd" is verleend. Bijgevolg wordt de exploitant verzocht een melding voor een kleine verandering in te dienen waarbij de lozing in de openbare riolering, die vergund is door het besluit van 6 februari 1997, vervangen wordt door de lozing in oppervlaktewater. Zodoende zou ook "de gevraagde scheiding van bedrijfsafvalwater en niet-verontreinigd hemelwater overbodig zijn".

1.5. Onmiddellijk daarna doet de verzoekende partij een melding inzake de verandering van de inrichting.

1.6. De bestendige deputatie neemt op 4 december 1997 akte van de melding van de lozing van 480 m³ bedrijfsafvalwater per jaar in oppervlaktewater (zijnde de ingebuisde Cicindriabeek).

1.7. Op 8 juli 1998 dient de verzoekende partij bij de bestendige deputatie een aanvraag in om machtiging te verkrijgen voor het lozen van bedrijfsafvalwater in de Cicindriabeek.

Die aanvraag is door de 3de directie, sectie 3.1.3, Waterlopen en Domeinen, van het provinciebestuur ontvangen op 16 juli 1998.

De aanvraag kadert op het eerste gezicht niet in het milieuvergunningsdecreet maar wel in de wet van 28 december 1967 op de onbevaarbare waterlopen.

1.8. Op 14 oktober 1998 richt ir. V. CORNELIS, inspecteur-generaal, volgend schrijven aan de verzoekende partij :

"Geachte,

Betreft : Machtiging gebruik waterloop/ en onbevaarbare waterloop van tweede categorie, nr. 51 gelegen te Sint-Truiden

Door de Provinciale Milieuvergunningscommissie werd de Provincie, als beheerder van de waterloop, advies gevraagd naar aanleiding van uw aanvraag voor het verkrijgen van een milieuvergunning.

Volgens onze gegevens heeft u nog geen machtiging voor de lozingsconstructie zelf, /noch voor het gebruik van de waterloop. Nochtans dient u ook hierover te beschikken volgens art. 14 van de wet van 28 december 1967 op de onbevaarbare waterlopen.

Om deze machtiging aan te vragen dient u volgende stukken aan de Bestendige Deputatie toe te sturen :

- een dossier in 4 exemplaren met
- een situatieplan (schaal 1/10.000)
- een kadasterplan met aanduiding van de lozing
- een grondplan met aanduiding van riolering en alle lozingspunten
- een detail van de lozingsconstructie
- een fiscale zegel van 200 fr.
- lozingsdebiet en aantal ha verharde oppervlakte

Zolang u niet over deze machtiging beschikt, kunnen geen werken aan de waterloop uitgevoerd worden. Voor deze lozing dient u ook te beschikken over een lozings- of milieuvergunning.

Zolang u niet over de machtiging én over de lozings- of milieuvergunning beschikt, kunnen geen werken aan de waterloop uitgevoerd worden.

..."

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.9. De verzoekende partij herinnert als antwoord op de bovenvermelde brief het provinciebestuur aan de eerder ingediende aanvraag van 8 juli 1998.

Met een brief van 26 november 1998 herhaalt zij dit.

1.10. Op 10 februari 1999 schrijft ir. H. WOUTERS, hoofd studie- en ontwerpbureau in de sectie Infrastructuur-Waterlopen en Domeinen aan de verzoekende partij :

"Geachte

Betreft : Machtiging gebruik waterloop van 2de categorie - uw brief van 26 november 1998 - M98063.

Voor de lozingsconstructie in de Cicindria dient voldaan te worden aan de omzendbrief met betrekking tot de vaststelling van de code van goede praktijk dd. 16 juli 1996.

Om de kwantitatieve impact op het oppervlaktewater te beperken wordt een buffervolume opgelegd van 150 m³ per hectare verharde oppervlakte. Voor een verharde oppervlakte van 3.000 m² dient dus een buffer van 50 m³ voorzien te worden.

Het doorvoerdebiet moet beperkt worden tot 3l/s/ha. Indien dit technisch niet haalbaar is mag de doorvoerleiding maximum een diameter hebben van 100mm"

Dit is de eerste bestreden beslissing.

2. Ontvankelijkheid van de vordering

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota bij wege van exceptie aanvoert dat geen van beide bestreden beslissingen administratieve rechtshandelingen zijn :

"a) de brief d.d. 14 oktober 1998

Aangezien in dit schrijven enkel inlichtingen verstrekt worden, waarin geen enkele beslissing vervat is, kan het niet gecatalogiseerd worden als een voor vernietiging vatbare rechtshandeling en voldoet het schrijven niet aan de bepalingen van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Immers in het schrijven d.d. 14 oktober 1998 wordt enkel gesteld dat het conform de bepalingen van artikel 14 van de wet van 28 december 1967 op de onbevaarbare waterlopen nodig is dat de n.v. DEGROS een machtiging aanvraagt voor de lozingsconstructie van het bedrijf. Verder worden - uiteraard ook ten titel van inlichting - de vereiste stukken voor het bekomen van de machtiging opgesomd en wordt de contactpersoon vermeld die inlichtingen omtrent de technische modaliteiten kan verstrekken, met name de heer THEUWIS.

Uiteraard is aan dit schrijven geen enkel rechtsgevolg verbonden en brengt het geen enkele wijziging teweeg in de rechtstoestand van verzoekende partij vermits het louter van informatieve aard is en bevat het geen enkele beslissing die door uw Raad zou

kunnen vernietigd worden (zie per analogiam R.v.St., arrest COLOT, nr. 23.130 van 15 april 1983).

Trouwens uit het feitelijk verloop van het dossier blijkt dat de n.v. DEGR0S uit eigen initiatief reeds een aanvraag tot machtiging ingediend had bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg op 8 juli 1998, zodat de gevolgen van het schrijven d.d. 14 oktober 1998 van het provinciebestuur als dusdanig nihil zijn en de n.v. DEGR0S er ook geen enkel nadeel door kan hebben dat door uw Raad zou kunnen weggenomen worden (zie R.v.St., arr. VANHEES, nr. 36.610 van 12 maart 1991).

Het verzoek tot schorsing van voornoemd schrijven door de n.v. DEGR0S is derhalve volstrekt onontvankelijk.

b) de brief d.d. 10 februari 1999

Ook deze brief is niet meer dan een verstrekking van technische inlichtingen aan de n.v. DEGR0S en een weergave van hetgeen in een omzendbrief uiteengezet is, zodat deze brief evenmin een bestuurshandeling kan uitmaken in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Een eenvoudige lezing van deze brief toont dit ontegensprekelijk aan.

Er wordt immers enkel medegedeeld dat er een omzendbrief d.d. 16 juli 1996 met betrekking tot de vaststelling van de code van goede praktijk bestaat die voorwaarden voor lozingsconstructies bevat. Verder worden er in voornoemd schrijven een aantal technische bepalingen van deze omzendbrief expliciet opgesomd en geparafeerd met name in de hoegrootheid van de vereiste buffer die de kwantitatieve impact op het oppervlaktewater moet beperken en het volume van het doorvoerdebiet. Om de n.v. DEGR0S ter wille te zijn worden deze gegevens concreet ingevuld voor de lozingsconstructie van de n.v. DEGR0S, zoals omschreven in de desbetreffende aanvraag d.d. 26 november 1998.

Dit schrijven kan derhalve geenszins als een aanvechtbare beslissing beschouwd worden vermits het louter gaat om het verstrekken van technische inlichtingen, hetgeen er hoogstens kan op neerkomen dat om aan het verzoek tot machtiging te kunnen voldoen de lozingsconstructie van de n.v. DEGR0S eerst volgens de in de brief vermelde informatie uitgerust dient te zijn, te meer daar deze informatie slechts een parafrase is van hetgeen in de omzendbrief d.d. 16 juli 1996 reeds opgesomd is (zie R.v.St., arr. AUVERTIN, nr. 35.011 van 23 mei 1990 en arr. DESCAMPS en HULET, nr. 15.719 van 16 februari 1973).

Daarenboven betreft het enkel een brief die uitgaat van de afdeling infrastructuur van de 3de Directie van het provinciebestuur. De brief is ook enkel ondertekend door het afdelingshoofd van de sectie

Waterlopen en Domeinen van de 3de Directie met name de heer AWOUTERS.

Uiteraard is de heer AWOUTERS niet bevoegd om al dan niet een machtiging te verlenen voor een lozingsconstructie. De betrokken bevoegdheid komt enkel en alleen de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg toe zoals op vaststaande wijze bepaald is in artikel 14 § 1.2 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen. Uit het gegeven dat de heer AWOUTERS niet bevoegd is om al dan niet de machtiging toe te kennen, blijkt nog eens te meer dat het hier louter over een mededeling van technische gegevens gaat en niet over 'een beslissing' (zie R.v.St. arr. MEDAER, nr. 43.179 van 4 juni 1993, arr. HENRATTAY, nr. 34.047 van 14 februari 1990). Enkel het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij al dan niet machtiging verleend wordt, kan beschouwd worden als zijnde een rechtshandeling.

Bijgevolg is ook het verzoek tot schorsing van het schrijven d.d. 10 februari 1999 door de n.v. DEGROS volstrekt onontvankelijk";

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting geen argumenten aanvoert ter weerlegging van deze exceptie;

2.2. Overwegende dat de exceptie gegrond voorkomt; dat inderdaad geen van beide "beslissingen" iets aan de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt; dat de beide bedoelde brieven enkel inlichtingen verschaffen in het kader van de toepassing van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen; dat zij zich derhalve niet aandienen als voor vernietiging en bijgevolg ook schorsing vatbare rechtshandelingen; dat de vordering dan ook onontvankelijk is ten aanzien van beide bestreden brieven,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig september 1900 negenennegentig, door :

de HH. R. STEVENS, Wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.